

Ottende Aargang.

Nº. 64.

Mandag d. 31 Marts

1834.

A D B C R H A V N S P O S T E R.

Udgiven af A. P. Liunge.

Trykt i det Poppiske Officin.

Dette Blad forsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten, saavel i Danmark, som i Hertugdømmerne.

Nyheds-Post.

Kjøbenhavn den 31 te Marts 1834. — I Eftermiddags holdt det Kongelige Akademie for de Flønne Kunster sin aarlige høitidelige Forsamling. Akademiets høie Præsos, H. K. H. Prinds Christian, tog, tilligemed H. K. H. Prinds Ferdinand og Akademiets øvrige Medlemmer, Skolerne med de udfillede Arbeider i Diesyn; hvornest, i Figursalen, den aarlige Beretning om Akademiets Virksomhed oplæstes af Secretairen, Dr. Prof. Thiele, og de Clever og Lerlinger, der vore tillændte Medailler og Belønninger, modtoge disse af H. K. H. Prinds Christians egen Haand. Beretningerne indlededes med nogle Bemærkninger, som isærdeleshed omhandlede Vigtigheden og Betydningen for Kunsten og Fædrelandet af Thorvaldsens sidste store Sendelse af Skulpturarbeider og tilstundende Ankomst her til. Da disse maae antages at have almindelig Interesse, har Ned. ubedret sig Dr. Prof. Thieles Tilladelse til her fuldstændigen at meddele dem, i Forening med det øvrige Indhold af Beretningen. De lyde som følger: "Saaledes som Akademiet her forsamlies i denne festlige Time, aaledes samledes det allerede i en Række af Lar paa den Dag, fra hvilken vi regne dets Indstiftelse. Medens forandrede Tider og Begreber oftere havde til Folge Forandringer i denne Stiftelses øvrige Anliggender, vendte denne Festdag aarlig tilbage i sin gamle Form. Lovbesalet ved Hs. Majestets alerhøieste Anordning, — eret ved den høie Mærverelse af Frederik V.'s Et, — hedret ved Billedbeværslen af Statens høieste Embedsmænd, og smykket ved en talrig Forsamling af Kunstens Venner, — lever denne Fest kun af sin Ordforer en fordringsløs Indledning for de faa Diebliske, da et Antal unge Kunstnere skal fremtræde, for af Akademiets høie Præsos at modtage de Opmuntringer, som ere dem tilkendte i Løbet af det afgivte Lar. Men, om denne Fest ved første Blik, end ikke synes at medføre noget Nyt, saa bringer den dog aarlig An-

ledning til en stedse tilbagevendende, altid fornyet Betragtning, — en Betragtning, som paa dette Sted ikke kan være fremmed for den, som elsker Fædrelandets Kunst og giver Agt paa dens Udvikling. Om nogle Diebliske — dem jeg ønskede værdige og passende at benytte — om nogle Diebliske fremkaldes her en Række af Unglinge, der have helliget sig Kunsten, og som af denne Stiftelse ere opmuntrede til at følge dens Bane. Flere af dem have allerede tidligere smykket deres akademiske Læraar med denne Udmerkelse, andres Navne nævnes — maalee for forstegang i en offentlig Forsamling. Alle have de vakt Forventning; men hvorvidt ville disse Forventninger opfyldes? — I Blomstringstiden rykte Stormene Træets Grene og Blomsterne dække Jorden med deres Sne, uden altid at have ansat den unge Frugt! — Hvor Frugten er ansat, der voxer den; men af den rige Høst, som allerede glædebe Gartnerens Pie, falder stundom noget til Jorden, afrevet af Stormen eller gnævet af en lønlig Orm, og selv ikke al den Frugt, som blev paa Træet, vinder den fulde Modenhed. — Akademiets Larbøger frembyde en Række af Navne paa Unglinge, der Lar for Lar, ligesom disse, der nu skulle fremtræde, ere blevne hædrede ved en opmærksom Forventning. Men for dem, der frygte for det altfor store Antal af vordende Kunstnere i Fædrelandet, er det kun altfor trostende at bemærke, hvormange Navne, der nævnedes her for første og for sidste Gang. Thi medens de faa — de udvalgte — de sande Kunstnere mere og mere retfærdiggjorde deres Adkomst til det høerlige Kunstnernavn og under en bestandig Stigen opfyldte Kunstnerens høie Kalb, — det, at forføjonne Jordlivet ved sine Frembringelser; medens udmerkede Arbeider kunde deres Streben, og Fædrelandet sollte sig smykket ved deres Navne, standfæde dog de Fleste i det allerede begyndte Løb, og heldige kalde vi dem, der, medens det endnu var Tid, vidste at redde sig ind paa et Standpunkt i Livet, hvorfra de, under en gavnlig Virksomhed, mere og mere lærte at sydvestgjøre sig selv. Men selv iblandt dem, hvem

Kunstens sande Genius ved sin Haand førte frem paa Bænen, hvis hoie Kald var umiskjendeligt, — om hvem Forventningerne vare store og udeelte — hvormange tabte Danmarks Kunst ikke blandt disse? Dog — en glædeligere Forestilling frembyder sig for denne Betragtning! — Ved de unge Kunstnieres Fremtræden nævnes deres Navne — disse Navne, der dog kun for en ringere Deel kunne møde de Tilstedevarendes Opmærksomhed. Til nogle knyttes der maaßkee allerede en eller anden grundet Forventning, et andet hengliser, som en ringe Lyd, medens den ubekjendte Yngling fremstaar. Og dog! hvor høit skal dette Navn maaßkee engang i Tiden nævnes! Vel var maaßkee hans Faders Navn og Anseelse ringe — men det skal muligen engang være en Ere at kaldes hans Son! Ja! Fædrenelandet skal ved ham kunne vinde i Berømmelighed og det skal maaßkee paa sine Steder være hans Landsmænd en Ere at tale hans Tungemaal, at have Fædreneland tilfælles med ham! Hvo mindes ikke ved denne Hentydning den Kunstner, som havem Danmarks Øie for nærværende Tid med en saa sørdeles — en saa fornyet Interesse er henvendt, — han, i hvis Arbeider Danmark nyligen har modtaget en Skat, misundelsesværdig selv for de Kunstrigeste Nationer! Det er i Aar netop et halvt Aarhundrede siden, at denne Stiftelse i sin første Skole modtog ham som en fattig Dreng, skænkede ham Beledning til Kunsten, og ledede hans første Fjed frem paa den Bane, som skulle gjennembryde atten Aarhundreders forgjoves Bestrebelser, — den Bane, som skulle slutte sig højt til den antilke Kunst! Hans Skoleaar valte vel hos hans Lærere nogen Opmærksomhed og Forventning, men dette delede han med mangen anden fremstræbende Yngling, hvem Glemset altsaa har docket. Da hans Navn nævnedes, og han bly og færdingslos fremtraadte her, for at modtage den første Præmie, da var dog Navnet: Bertel Thorvaldsen en fremmed Lyd, som ikke fandt Gjenlyd uden i Faderens eller Moderens Hjerte, og Ingen ahnede, at dette Navn engang skulle regnes blandt Danmarks skønneste Smykker og finde tusindfold Gjenlang i Verden, saa vidt som Kunstens Straaler ere fremtrænge! Af ikke større Forventninger, end dem, der i Almindelighed ledsage vor unge Kunstnere, nær de, ved denne Stiftelses Understøttelse begive sig ud i Verden — af ikke større Forventninger ledsagedes han, da han om sider lod sig føre til en fremmed Lyst, som han ikke elskede, men hvor han skulle lære den Kunst, i hvilken han selv snart blev den største Mester. Der vankede han om, ensom, mismodig og med Hjertet fuldt af Længsel efter igjen at fåve det Land, han nøbigen havde forladt, en Gjenstand for Medhynk og Misfjendelse! Men — den ulmende Glod fandt sin Røring under Aften, oz tandtes om sider — næsten qualt af Nøg — til et Lys, der nu i tre Decennier aldrig formørkedes, men Aar for Aar skinnede med en tiltagende, en mere og mere beundret Glans! Da — ligesom tabte vi ham etter! thi saalænge han endnu var den fattige, den ubekjendte Yngling, da var der ikke Spørgsmål om, at han jo tilhørte Os; men neppe havde han ved Jason vundet Det gyldne Skind, forend Europa tillegnede sig ham som sin, og prøvede endog paa at fravriste Danmark den Ere at have haaret ham under sit Hjerte! En yngre Slægt opvokede i Danmark, og med Studsen hørte denne det

af den ældre, at den Mand, hvis Navn omtaltes med saa høi Berømmelse, hvis Arbeider henregnedes blandt den nyere Tids største Kunstværker, — at han var en Dansk, at han havde sine kjære Venner i vort Land, at han — langtfra i Lykkens Medbor at have glemt sit Fædreneland — var endnu dansk af Hjerte og vedkjendte sig dette som en Ere! Men hverken den ældre Slægt, i hvilken han talte saamange Venner, eiheller den yngre, som havde ham kjær, fordi han gjorde sin Moder saa megen Ere — ingen af begge kjendte de Værker, som Rygget nævnedes saa høit og som de fra Italien hjemvendende Landsmænd ikke noksom vidste at prisere. Hvor naturligt, at Tranngen til nærmere at kjende hans udødelige Arbeider efterhaanden blev en national Følelse! Det ene Aar forkyndte efter det andet, at nu var atter et Værk af høit Kunstsavd fremstaet under hans Meisel, at det var en Gjenstand for Alles Beundring — men, at et fremmed Land skulle eie det! — Adskillige hidsendte Copier efter Antikken, hans første Proverarbeider i Marmor og en Skøn, lille Gruppe i Gips, som han indsendte for Receptionen, var det Eneste, som var vendt tilbage til Hjem, men, da allerede hans Navn ved udødelige Arbeider var høvet til den første Kunstmerrang. Med hvilken Begjærlighed strømmede dersor alle — Kjendere og Ikkekjendere — til, for i et hidsendt Arbeide, hans Dobefont, at sege en Straale af den Nimbus, som omgav ham? Men jo mere Man i dette Værk sollte sig greben paa en, hertillands endnu albedes ny Maade ved et Skulpturværks Skønhed, desto stærkere vakte Lysten til ogsaa i et af hans større Arbeider at kunne beundre hvad andetsteds beundredes og hvortil vi sollte ligesom en nærmere Ret. At der til Christiansborgs Smykke var gjort en Bestilling hos vor Kunstner paa en Cyclus af fire Basrelieffer, nærede kun et Haab, som først i de senere Aar blev opfyldt. Imidlertid glædede Man sig ved dette Haab! Allerebæ tidligere havde Rygget forkyndt, at Thorvaldsen i Forherligelsen af Napoleons Triumph ved Fremstillingen af Alexander den Stores selv havde triumpheret i Kunsten, og ved sin egen Krands forenet den ølbre og den nyere Tids største Sejervinderes Laurbær! — at dette Arbeide var — ikke alene et af hans ypperste Værker, men selv et af de ypperste i den hele nyere Kunst, — ja! at Kunstneren ønskede ved en Gjentagelse heraf at smykke sit Fædrenelands Kongeborg. — Dette Kunstnerens Ønske modte en levende Gjenklang hos det danske Folk og vandt Regjeringens Bisald, — men ogsaa denne Bestilling nærede kun et Haab, som endnu længe ikke kunde opfyldes. — De øvrige danske Kunstnere, som i Italien søgte Udvikling i deres Kunst, vendte-jevnlig tilsbage, — men Aarene hengik, og Thorvaldsen blev i Italien! Og kunde vel Nogen, som elskede hans Kunst, ønske, at han skulle afbryde en Bane, som han dog paa intet andet Sted vilde kunne fortsætte saaledes som den i Rom var aabnet for ham? — Dog længtes han selv efter Hjemmet! Han saae sine Landsmænd afværende at gæste Kunstens evige Stad og atter at drage til den danske Hjert, og sjældt han vel maatte føle, at han uden sin vanlige Birken intetsteds vilde kunne føle sig rigtigt hjemme, saa drog dog denne Længsel ham, efter nogle og tyve Aars Fraværelse tilbage til Fædrenelandet. — Det var kun et fortvært Besøg!

Større Foretagender vinkede ham, hans Lands altidstigende Fylde frevede ham tilbage til det store Værksted, og Danmark sagde ham sit Farvel, som var det for sidste Gang! — Under alt dette var det danske Folks retmæssige Krav paa at blive delagtig i de Kunstdydelser, som vor Kunstners Arbeider fænkede Ulandet, endnu uopfyldt, og med Længsel saae man den Tid imøde, da de — nu saa betydelige — Bestillinger, hvilke Thorvaldsen havde modtaget fra Fædrelandet, vilde kunne ventes hertil. — Det var derfor en høist glædelig Begivenhed, at en dansk Ørlogsmænd i Året 1826, tredive Åar efter at en anden dansk Ørlogsmænd havde fort ham til Italien, bragte et betydeligt Antal af hans Arbeider tilbage. — Det var, tildeels ved Regjeringens allerede tidligere nævnte Bestillinger, foranlediget at Danmark nu ikke længer var ubeelagtig i sin største Kunstners Frembringelser; men at denne Stiftelse fra nu af kunde åbne for de Kunstelstende og i Kunsten fremstræbende Danske en Samling af Thorvaldsens berømmelige Arbeider, — at den i disse Midte kunde opfille Kunstnerens eget Billeder, — derfor nedlægge vi i dybeste Erfjendtlighed vor Tak til Landets Fader og til den Fyrste, som værdiger Akademiet at indtage Forsædet. — Og nu? — Grindre vi os hin Længsel fra de tidlige Åar, da vi endnu næsten intet havde seet af de Arbeider, som Europa beundrede, — see vi tilbage til hin Unråb, hvor vort Haab dengang svævede, — hvor let Paren kunde have afslippet denne Livstraad, førend dette Haab var blevet opfyldt, — og betragte, paa den anden Side, de Kunstskatte fra hans Hånd, som nu ere indenfor Danmarks Grænser — hvor betydningsfuldt for Kunsten, mærkeligt for denne Stiftelse maa vi da ikke antegne det sidstafvigte Åar, som i en saa empellos Grad har beriget os. — Sammenligne vi, hvad Danmark nu besidder, og hvad vi tor haabe endnu at komme til at besidde, fra Thorvaldsens Hånd, med hvad andre Nationer eie af ham, saa ville vi finde, at Kunstnerens Fædreland dog nyder Fortrinnet. — Danmark har baaret ham under sit Hjerte, derfor tilkommer det o saa Danmark at nyde Møberens Glæder! — Italien har udviklet og modnet ham, men han har afbetaat sin Gjeld ved atter i Italien at fremkalde den Kunst, som Rom arvede og siden tabte igennem Aarhundreder! Har derfor Rom endnu hans Værksted og hans talrige Arbeider, da maa vi vel indromme det Land, som valte ham til det Høieste i Kunsten, det fuldstændigste Kjendskab til Massen af hans Frembringelser, men betragte dem derfor ikke som tilhørende Italien. England, som åbneba ham Veien til det berømmede Navn, mistog, ligesom ogsaa Rusland, Polen og Bayern, jævnligene Arbeider fra vor Kunstner, men disse Lande kunne dog Intet opvise imod de tre Cykler, som Danmark besidder: Alexanderstoget, Christus med Apostlene og Johannes's Prædiken i Drøgenen. Og foruden disse Værker, der i hele den nyere Sculptur indtage de første Pladse, foruden disse besidder Danmark endnu i Marmor fra Thorvaldsens Meisel: Slottets fire Basrelieffer og dets to Caryatibær; De beengelen og tre Basrelieffer til Frue Kirke; Døbefonten til Brahe Trolleborg, Bustene af den Kongelige Familie, hans egen co-lossal Buste af ham selv; Hyrdedrenge og Gra-

tierne — og endnu kan ventes i Marmor fire Statuer, som ere bestilte til at smykke det Gemak i Christiansborg, hvor hans Alexanderstog skal udgøre Frisen. Bemærke vi fremdeles de Arbeider i Marmor, Kunstneren har hidsendt til at opstilles i hans henværende Atelier, tildeels for her at fuldendes ved hans egen Hånd, naar — som vi haabe, snart — Danmark efter skal see ham, og betragte vi endvidere det store Antal af hans øvrige Arbeider, som i Gipsafflostninger ere hidsendte — da overraskes vi i Sandhed ved Betydeligheden af denne skønne Besiddelse, — da føle vi i vor næsten uformodede Tilfredsstilelse, at Thorvaldsen er gjenvundet for sit Fædeland og at han tilhører Os! Ja! at han af Hjertet tilhører Os, at han med Længsel seer en Gjenforeningsdag imøde, — at hans Sol, naar engang den daler, høst vil synke i Danmarks fortladne Hav, — dette have vi grundet Forvisning om. At han allerede forbereder sig til — idetmindste for en Tid — at gjæste os og her vil fuldende afslellige af sine Værker, — dette har han oftere med Længsel tilhendegivet. — I den europæiske Sculpturs Historie vil derfor Danmarks Navn mærkeligen antegnes, og det skal ikke kunne drages i Tivoli, at jo vort nordlige Himmelstrog kan fremavle Kunstnere af første Rang, behøve de endog Italiens Sol, for at vinde den fulde Modenhed. Men, ihvorvel Danmark nu besidder en saa betydelig Deel af hans Frembringelser, saa spore vi dog endnu, saa ofte vi høre om tale Værker af ham, dem vi endnu ikke kjende, en Attraa efter ogsaa engang at kunne glæde Øje og Hjerte ved disse. Vi slutte med god Grund fra det vi have seet, til det, som endnu er en Gjenstand for vores Ønsker, og da vor store Kunstner dog aldrig saaledes udmalte sig i noget enkelt af sine Arbeider, at jo dog ethvert nyt valte en ny Glæde og en ny Beundring, saa er det en naturlig Følelse hos enhver Kunstelstende Dane, — en Følelse som netop antyder, hvor nær vi tilegne os ham, — at vi i Hjertet attraae en fuldstændig Besiddelse af alle hans Arbeider. — Dog, dette Haab synes vel driftigt, især naar vi tage Hensyn til, at hvormeget vi end besidde, kjende vi dog endnu ikke Massen af hans Arbeiders beundringsværdige Række, — naar vi tænke os, at de Skatte som hans Studier indbefatte, ere saa mangfoldige, at Affavnet af hvad han sidst hidsendte, neppe der er synnerligt ionefaldende! — Imidlertid kunne vi, efter det Kjendskab vi have til Kunstneren, ikke volge for os selv, at dette vort Haab ogsaa synes at være iblandt hans Hjæreste Ønsker! — Lade vi vores tanker følge dette Haab — med hvilken Kunstsak see vi da ikke Danmark beriget? Hvad andre Nationer delde imellem sig, — hvad Raar og Vibenskændigheder spredede ud over Europa, deraf skulde da det samlede Billeds smykke Gesions Øe! Mod vort Norden vilde den Kunstelstende vendte sin Reise, for her — og kun her — at see det ophoede Billeds af hans lange, riigholdige Kunstnerbane. — O! at Danmark engang maatte stue dette magelose Billeds af en stor Lands hele Virksomhed! Vi kunde da lade rigere Staater samle i deres prægtige Museer Øltids og Nutids dyrebare Værker, og, til Gjengjeld for hvad vi hos dem have seet, åbne dem et her hos Os, smykket med en enestie dansk Kunstners Frembringelser!

(Sluttes imorgen.)

— Igaar (første Paaskedag) opførtes til Hoimesse i Slotskirken, ved Kongehusets høje Nærvoerelse: Kunhens Dratorium "Opstandelsen"; Diget af Th. Thaarup. Det blev, som sævanligt, udført af det kongelige Kapel og Theatrets Syngersonale.

— I Hæmpels Avis af 27de ds. læses følgende Udtog af en Skrivelse fra Nestved-Egnen: "En Væversvend fra Kjøng Fabrik har i $\frac{1}{2}$ Aars Tid sidst arrestet i Vordingborg for et formeentlig begaet Tyverie af 500 Rbd. i afgigte Sommer; men da han ikke kunde overbevises, var han for nogen Tid siden løsladt af Arresten. Kort derefter, omrent midt i Februar Maaned, begav han sig til en Broder, som er Skrædder i Nestved, og i Forening fulgte begge Brødre om Aftenen ud til et Par Folk, som boede $\frac{1}{2}$ Miils Bei fra Præstoe og var bekjendte for formuende. Efterat være traadt ind i Stuen, hvor Mand og Kone befandt sig, foregav de at være udsendte fra Forvalteren paa Beltringe, med Anmodning til Folkene at i dñnde sig hos Forvalteren endnu samme Aften; men det a-flog de, og efter flere forgjæves Prøver paa at faae dem ud af Huset, fastede Skrædderen sig over Manden og Væveren over Konen med en Strikke, som han forsøgte at faae om hendes Hals. Konen, som var temmelig stærk, værgede sig fortvilet og naaede i Slagsmaalet at faae en Kniv fat, som laae paa Bordet, hvormed hun før ham frugteligt i Ansigtet, over Hænderne og paa Benene, saaledes, at han fuld af Blod maatte opgive sit Forsøg og flygtede med Broderen ud af Huset, efterladende deres Hatte. Personerne blev strax derefter grebne og førte til Arresten i Præstoe, hvor de have bekjendt, rigtignok at have været i Huset, men ingenlunde for at stjæle; derimod havde Væveren fættet en saa lidenskabelig Kjærlighed til Konen, at han kun vilde omfavne hende, og disse Omfavnelser var hun saa usortklammet at gjengældte ham med Kniven. Haabetlig ville de nærmere Forhører bringe den sande Bevægggrund for Dagen."

— Som et sorgeligt Beviis paa, hvor lidet Lyst, der for Dieblækket findes til at kjope Landeindomme, anføres i "Hv. vðch. Nachr.", fra det Holstenske, at der for den af 9 Bygninger bestaaende Frihovedgaard Collau, befjndt for sin yndige Bevillighed, med Skove, offentlige Promenader ic., en Miils Bei fra Hamborg og Altona, som for omrent 20 Aar siden (under de Franske Tabarion) betaltes med 45,000 Mk. Et. nylig ved offentlig Auction fun er budt 5000 Mk. Et., og at den ogsaa vil blive solgt davor, hvis Overbud ikke stier inden den 4de April.

Tids = Anekdoter og Miscellanea. — Følge Temps forestaaer der en Krisis i det Indre af Gr-Regeringens Régiering, idet at de twende mægtigste Beyer, der begge gjøre Forordning paa Titelen af Den, ere komne i aaben Feide om Herredommene over Staden Medeah, der ligger midt imellem deres Residenter. Det torde være farligt her at siile i rort Bande, da begge de mægtige Kampere muligvis kunde blive enige om fest at knuse deres fældes Fjende. — Den som politisk Forfatter bekjendte L. v. Haller skal for Raadet i Solothurn, hvis Medlem han er blevet, heitideligen have fratjorret sig de Grundtvænner, han tidligere har hyldet, og erklæret sig for Liberalismen. — I Lissabon er oprettet en Handelsret af 12 Edsborne og man ventede at Staden ville blive gjort til en Art af Frihavn. — Engelske Blade paastaae, at D' Connells Oprørsystem i Irland alene i 1833 skal have indbragt ham henved 14,000 £ St. — Neapel vræmler i denne Tid af Englendere, af hvilke Hættugen af Devonshire og Hr. Hope alene betale 230 til 240 £ St. om Maaneden for deres Logis, og Lord

Hertford har betalt 14,000 £ St. for et Pallads til en engele Dame, Lady Strachan, hvilken Sidste Kongen af Neapel har udnynt til Marchesa af Salza. — Som en Folge af at Rhinbayern erklæret at være i en anarkisk Tilstand, hedder det, at de der følbede Domme for politiske Forseelser ville, som ustrø, blive fæsserede og Sagerne underfæstet nu Behandling i München. — D. 20de ds. antog de Deputeredes Kammer i Paris den første Artikel af Lovbuddet mod Associationerne, hvorefter disse skulle underfæstes Regjeringens foregaaende Authorisation, og denne kan tilbagekalbes. Blandt flere Amendments blev ogsaa et, hvorefter de til Udgivelsen af Journaler stiftede Selskaber skulle frøtages fra Lovens Bestemmelser, forkastet; Dagen efter forkastedes ogsaa et til Gunst for æreenskabelige Foreninger foreslaget Amendement! Den første Artikel bestemtes nærmere saaledes, at alle Foreninger af over 20 Personer, hvad enten de forsamlede sig i Pleno eller i Sectioner, til bestemte eller ubestemte Tider, ere ulovlige uden Regjeringens Authorisation. D. 22de forhånd des den Artikel af Associationsloven, som henviser tilteatater imod Statens Sikkerhed til Pairs-kammerets og andre politiske Forseelser til en Jurys Dom. Donnerbladet Courrier melder, at den er antaget uden Votering (?) — Cabet skal have fratjorret Castationsundragendet mod Assiseretrens Dom, og ved Vortfjernelse fra Frankrig undraget sig fra Fængselsstraffen; han befjnder sig nu i Brussel. — Gr-Hertuginden af Berry har ytret det ønske at leve noget Tid hos sin Familie i Ptaz; den franske Minister Montbel er rejst til hende i Grå. — Marskalk Marmon agter at foretage en videnskabelig Reise til Tyrkiet og Egypten. — Petersborg har, under den stærke nordvestlige Storm i Begyndelsen af d. M., været i Fare for en ny Oversvømmelse; Nevas Isdække løftedes ved dens Kraft, og Vandet strømmede ind i Gaderne nærmest ved Barriererne; den Ismai osvære Gardes nye og sjonne, endnu ufuldente Kirkes Tårn, Ruppel og Kors blevne aldeles ødelagte af Stormen. Siden har man vedvarende har havt 7 til 8 Graders Kulde. — Fængslingerne i Paris ramme nu, foruden Medlemmerne af Selskabet for Menneskernes Rettsigheder, ogsaa — de osentlige Fruentimer. — I Amiens, Mez o. fl. St. ere de efter de nye Love sagtione offentlige Udraabere blevne frikjendte af Domstolene. — Den m. xianke General Bustamente, der for Tiden befjnder sig i Bayonne, agter for Fremtiden at tage fast Bopal i Paris. — I Madrid har den offentlige Rundt nylig paa en markelig Maade ytret sig, med Hensyn til den periodiske Presse. Man vilde nemlig paatvi ge Boletin del Comercio en Censor til Hovedredacteur, de øvrige Redacteurer træf sig da tilbage og vilde udgive et nyt Blad, for hvilket Publikum en masse tegnede sig, og man maatte til sidst give efter, atfætte Censoren og lade de forrige Redacteurer overtake Bladet ig en. — Ved et Decret af 11te ds. ere Indkomsterne af Præbender, Kanonikater og kirkelige Beneficier i Spanien, med faa Undtagelser, blevne suspenderede til Amortisement af Statsgjelden. — Gijsquet har forbudt Salget af Messager i Theatrene, og dette Blad har nedlagt retlig Protest imod denne nye Usærtion. — Et Antal offentlige Udraabere, der var blevne sagtione for Overtrædelse af Forbuddet, ere frikjendte, da de kun have solgt Journaler i Husene. — Tribune er nu actioneret 93de Gang, dog uden foregaaende Konstitution. — Abbot Lichtenberg er, Neb. af den Nederrhinske Courier, og Bogtrykker Silbermann, der var sagtione for Opdragelse til Hab imod Regjeringen og Ulydighed mod Lovene, ere ved en Jurys Dom blevne frikjendte. Publikum bragte Ju-rye i Bravoraab og de Auktagede en Natmusik. — Prof. d. e. Wette skal være bragt i Forslag til den ved Schleiermacher's Død ledigblevne Lererstol i Berlin. — Schweiz har meddeelt den Erklæring; at det med Hensyn til de polske Flygtninger har opfyldt hvad det, efter Folkretterns Principer og sin neutrale Stilling var forpligtet til, og maatte tilbagevise enhver Betredelse isaahenseen; samt at det til enhver Tid havde betragtet den Ret til at give Asyl, som en af de sjællandske, der tilfomme en fri Stat, og vilde vide at bevare den, men forbeholdt sig selv Ret til at bortvise dem, der maatte misbruge Asylet.

Færdigt fra Trykkeriet Tirsdag Formiddag Kl. 10.

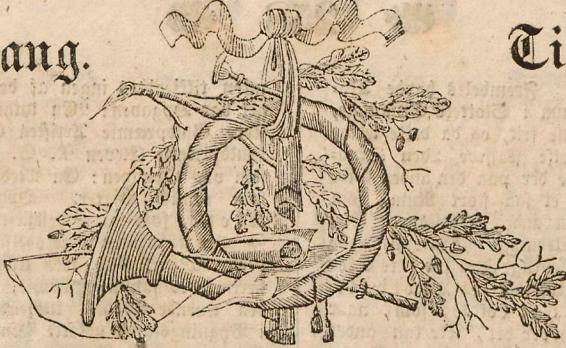
For dette Blad regner man sig heri Staden paa Hjørnet af Adelgaden og Gothersgaden, No. 8 i Stuen, og i Provinsstæne, paa alle Kongelige Postkontoirer.

Ottende Aargang.

№. 65.

Tirsdag d. 1 April

1834.

ØDEBEGHAVNSPOPSKED.

Udgiven af A. P. Liunge.

Trykt i det Poppiske Officin.

Dette Blad forsendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten, saavel i Danmark, som i Hertugdømmerne.

Nyheds-Post.

København den 1ste April 1834. — (Slutningen af Dr. Prof. Thieles Beretning om det Kongelige Akademie for de fijonne Kunster). "Med den Kongelige Coryette modtog Fædrelandet, som allerede nævnt, den berømte Frise: Alexandra's Triumph hind tog i Babylon, der, udført i Marmor, er bestemt til Smykke for et Gemak i Christiansborg Slot. Vel er denne Frise allerede tidligere udført i Marmor for Grev Sommeriava's Villa ved Comerßen — dog er det Exemplar, Danmark har modtaget, ikke at betragte som en Copie af hint, eftersom Kunstneren deels heri paa ny har gjennemført sin Composition og foretaget betydelige Forandringer, deels udvidet den ved adskillige Udsætninger, som ere føregåne for dette Exemplar. Vel mangler der endnu i denne Frise fem Basrelieffer, som ikke vare fuldendte, da det Dørige afsendtes, men ifølge indkommen Efterretning fra Kunstneren, kunne disse snarlig ventes hidsendte fra Livorno. Thorvaldsen har ved samme Lejlighed forbeholdt sig, ved sin Hidskomst selv at overtage det fornødne Arbeide ved Sammensætningen af den hele Frise. — Til Frue Kirke ankom den colossale Christusstatue i Marmor og twende Basrelieffer: "Daabens" og "Madverens Indstiftelse." Disse twende sidstnævnte Arbeider ere endnu ufuldendte, hvorfor de, ifølge Kunstnerens Begjæring, ere hensatte i hans henvarende Studio, til at fuldendes af ham selv. — Til samme Kirke ankom endvidere den af 14 fritstaende Figurer componerede Fronton: "Johannes den Døbers Prædiken i Ørkenen." Foruden det Exemplar, som er bestemt til ovennævnte Plads, og som er i Terra cotta, har han hidsendt endel af de til denne Composition hørende Figurer i Gipsafstøbninger, hvilke udgjøre et Smykke for dette Aars Udstilling. — Disse nævnte Arbeider ere hidsendte ifølge de Bestillinger, han allerede for en Række af Aar siden har

mottaget fra Danmark. Endvidere har han ved samme Lejlighed ladet hidfore et Antal Statuer, Basrelieffer og Buste, deels i Marmor, deels i Gipsafstøbninger, hvilke samtlige, saavidt vides, ikke have anden Bestemmelse, end at opstilles og tildeles nærmere at udføres i hans henvarende Studio. — Akademiet saae sig ved denne, i flere Henseender, saa glædelige Sensing, i den overraskende Stilling, at skulle modtage et større Antal Arbeider til det for ham allerede tidligere bestemte værksted, end dette var i stand til at modtage. Det var desfor, under disse Omstændigheder, at anse som et uberegneligt Held, at denne Stiftelses nylig ved Transactionen med den botaniske Have og ved Inddragelsen af et Atelier fra asdøde Prof. Clemens's Bolig, var kommen i Besiddelse af twende store Localer, som saameget mere fandtes stikkede til at afhjælpe denne Manzel paa Plads, som de ligge i umiddelbar Forbindelse med det Atelier, der hører til den for Thorvaldsen bestemte Bolig. Vel havde Akademiet allerede glædet sig ved i dette nyligen erhvervede Locale at indrette dets Elementarskole, men under disse saa vigtige Omstændigheder troede Man sig høiligen foranlediget til at tage under nylige Overveielse, hvorvidt muligen Elementarskolen skulle kunne henlægges andetsteds, selv om dette skulle have iifølge, at Man maaatte indskrænke Antallet af Pladserne i denne Skole, og dette lykkedes i den Grad, at Elementarskolen ved dens Forskytelse — saa langt fra at tabe — endogaa vandt adskillige Pladser mere, end den tidligere havde høvt. + Det er nemlig tidligere omtalt — ved forrige Aars høitidelige Forsamling — at Man havde fundet det i flere Henseender hensigtsmæssigt, at lade Artister og Clever af den øverste Bygningsskole tegne om Dagen, istedetfor paa den sædvanlige Tid, om Aftenen. Ved denne Omstændighed saae Akademiet sig, ved nogle trufne Foranstaltninger, i stand til at benytte dette samme Lokale i Atentimerne for den saakaldte arkitektoniske Forberedelseskole, og vandi saaledes i sidstnævnte Skole Plads for den Afdeling af Elementarskolen, som staar

under Hr. Rosenberg's Belebning. Fremdeles havde Akademiet, ved at indrette et nyt Auditorium i Slottets Stueetage, vundet det tidligere Foreleseningsværelse fri, og da dette ledige og ved sin Beliggenhed passende Værelse stodde Aften Ornamentskole en betydelig Udvidelse, kunde der paa den anden Side fra bemeldte Ornamentskole indtages et saa stort Rum, som der behovedes, for deri at modtage den anden Afdeling af Elementarskolen, under Hr. Olsen's Belebning. Akademiet saae sig saaledes istand til, uden noget væsentligt Tab for dets Skoler, at kunne indromme de hidsendte Arbeider fra Thorvaldsen en værdig og tilgjengelig Plads i et Løfale, som, naar Thorvaldsen ved sin Bidkomst behøver det, ikke kan andet end binde hans fuldkomne Tilstredshed. Ved det kongl. Rentekammers Belvillie har det været Akademiet sørdes behageligt at lade tilveiebringe en passende Eysning i disse Studier, hvor vi snige snart at see vor store Kunstaer blant sine udodelige Værker! — Ved at modtage det betydelige Antal af Thorvaldsens Arbeider, var det Akademiet endvidere en Ældart, ved samme Leilighed at modtage fra Neapel tre flønne Afstøninger efter antikke Statuer, nemlig tvende Venusstatuer og den saakaldte "Aristides", foruden Afstøninger af antikke Buste og en flønne Samling af Basrelieffer fra Rom. Endvidere modtog Akademiet, som en Foræring fra Cavaliero Ambrosio i Neapel Gipsstatuen af en liggende Psyche, udført af en ung neapolitanisk Kunstner, ved Navn Gali. Akademiets Kunstsamling er fremdeles, ved dets Wresmedlen Geheime Legationsraad Brøndsted's Forsorg, blevet forsøgt ved en Samling af 31 flønne Gipsafstøninger over antikke Ornamente, som opbevares i det britiske Museum. — Fra den reisende Artist, Historiemaleren D. Blunck, hvis Stipendia nu ere udløste, har Akademiet i det afgigte Åar modtaget Esterræninger om hans forehavende Arbeider i Rom. Foruden fire, allerede hidkomne Malerier, hvilke smykte dette Åars Udstilling, har han i forrige Sommer paabegyndt et Arbeide i Egemisstorrelse, forestillende: "Sunghedens Gudinde, som giver Amor og Bachus Love." — Ligeledes har Akademiet fra dets reisende Artist, Historiemaleren A. Kühler, modtaget et større Maleri: "Joseph, som udlægger Drømmen om Nægene for sine Brødre", og paa Grund af hans indsendte Begjæring, tillagt ham et Års Forlængelse i hans Reisetid. Senere har han hidsendt, ifolge Bestilling fra d.n herværende Kunstforening, et Gentebillede, forestillende en Familiescene i Rom. For nærværende Tid er han bestygtiget med Udførelsen af et Maleri, forestillende: "Correggio's Dod." — Akademiets tredie Stipendiat, Architekten C. Hansen, har, ifolge de indsendte Beretninger, i forrige Åars Aprilmaaned forladt Rom for at beføje Siciliens Oldtidsminder. Derfra er han vendt tilbage til Neapel, for at begive sig til Grækenland. Over Patras, Corinth og Argos er han gaaet til Nauplion, for over Epidaurus at komme til Ægina. I August Maaned naede han Athenen, hvor han endnu er bestygtiget i et flittigt Studium af denne Stads architectoniske Oldtidsrestre. Akademiet har, i Betragtning af at han paa denne saa lærerige Reise, har vorer underlaftet adfærdige Besværligheder, der have beroet ham endet af den kostbare Tid, tillagt ham Forlængelsen af etet Åar i hans Reisetid. — Under 22de November f. A. har det allernæstigst behaget Hs. Majestat at benaade Akademiets Directeur, Statsraad, Ridder Thorvaldsen med Dannebrogsmændenes Hæderstegn. — I det afgigte Åar har Akademiet, efterat have taget de indsendte Arbeider i Diesyn, eenstemmigen aggreteret Theatermaleren, Hr. T. Lund, til, for Receptionen, at udføre: "En gothisk Sal med Gallerie." — Det i afgigte Åar ledigt blevne akademiske Rejsestipendium er stjænet Artisten Kobberstikker E. Eckersberg, ligesom det ogsaa er besvært, at det akademiske Rejsestipendium, som vil blive ledigt ved Udgangen af indeværende Åar, skal tilfalte Artist i Bygningsfaget, G. Bindesbøll. — Akademiets Skoler frequenteres for nærværende Tid af 597 Elever og Lærlinge, hvoraf 421 hørte under de forskellige Haandværksfag. Af dette hele Antal nyde 444 fri Adgang. — Ved den i afgigte Åar foranstaltede Guldpremieconcurrans var Opgaven for Historiemalerne: "Flugten til Ægypten", og tilkjendtes Historiemaleren M. H. E. Edelien den mindre Guldpremie. For Billedhuggerne var Opgaven: "Ulysses, som sjænker Biin for Cyklopen"; men Præ-

mien tilkjendtes ingen af de Concurrerende. — I Bygningsfaget var Opgaven: "En luthersk Hovedkirke", og tilkjendtes den store Guldpremie Artisten G. Bindesbøll, og den mindre Guldpremie Eleven N. S. Nebelong. — I Medailleurtunsten var Opgaven: En Medaille til Vre for J. H. Wessel, som comiss Digter. Opgaven besvareedes af Medailleuren Krohn, som nu er bestygtiget med Udførelsen af Stemplerne. — Pengepræmien i Modelskolen for et Maleri efter den levede Model blev ikke tilkjendt nogen af de Concurrerende; derimod er samme Præmie, udsat for en modeleret Figur efter den levede Model, tilkjendt Eleven N. P. Holbeck. Den i Bygningsfaget utsatte Pengepræmie tilkjendtes Eleven J. J. Deinzer. — Pengepræmien i Landstabsfaget tilkjendtes Eleven N. P. Holbeck. Den i Bygningsfaget tilkjendtes Eleven T. Hansen, og samme Præmie for en Modelering efter Gips, Eleven Siersted. — Ved den for Artist og Clever af Bygningskolen i Aaret 1833 afholdte Concours for Wresmedallien var Opgaven: "Projectet til et Raadhus", og Præmier tilkjendtes Artisterne G. Bindesbøll og C. Thielemann. I indeværende Åar var Opgaven i samme Concours en Markedsplads, og Præmien tilkjendtes Eleven J. J. Deinzer. — Forinden Akademiet slutter dette høitidlige Årde ved at lade fremkalde de unge Kunstnere, som skulle modtage Præmier, bemærkes det med Savn og Smerte, at en haabefuld Ungling, der iblandt disse skulle fremtræde her, er afrevet fra vort Kunsts Træ som en alerede rodmende Frugt, der lovede en fløn Modenhed. Hans Navn skal dog nævnes i denne Time, som endnu en Blomst paa hans tidlige Grav: "Alexander Wahl — tilkjendt den store Solvpræmie." — Slutteligen fremkaldes de Artist og Clever, der vare tilkjendte Medailler og Opmuntringer for deres udviste Talent, Fib og Fremgang, og node den Vre at modtage disse af Hs. Kongl. Høiheds, Akademiets høje Præsidiis, egen Haand. Af Bygningskolen: M. G. Bindesbøll, den store Guldbille, og N. S. Nebelong, den mindre Guldbille. Af Modelskolen: M. H. E. Eddelien, den mindre Guldbille. Af Bygningskolen: T. J. Deinzer, Wresmedallien i Architecturen og den store Solvmedaille; J. G. Krebs og C. W. Kramp, den store Solvmedaille. Af Modelskolen: C. A. Schleisner, W. M. Marstrand, J. Roed, A. Müller og C. E. F. Herzsprung, den store Solvmedaille. Af Bygningskolen: C. D. Jeuthen og J. H. Maack, den lille Solvmedaille. Af Modelskolen: C. C. Hilker, C. G. Lunde, H. L. C. Gurliit og J. A. Jerichau, den lille Solvmedaille. Af Ornamentskolen, for Modeling: A. M. Mossin, som Præmie et Expl. af Hechs Fortegninger for Haandværkere.

— Kunstabemiets Udstilling, som aabnes imorgen (Onsdag), frembyder iaa en ualmindelig Mængde og Rigdom af interessante og udmærkede Kunstdiagrammer i forskellige Fag. Vi anfører her de Malerier, Tegninger, Skulpturer &c., som ved samme ville blive producerede: **Maler-Funk:** C. W. Eckersberg: Kong Frederik I. bestier den svenske Rigsforstander Steen Stures Gemalade, Christine Gyldenskierna, og hendes 2de Sonner fra deres haarde Gangsel paa Kallundborgslot; Troen og Haabet (allegoriske Figurer, bestemte til en Kirke). J. E. Lund: Procesjonen ved Christi Legemsfest, fra den katolske Tid i Danmark (henhørende til den Cyclus af historiske Malerier, som Kunstneren har at udføre til Christiansborgslot); Drønderne ved Christi Grav (udfort Skizze til en Altertavle); En lille Pige spiller paa Harpe; Et Skovpartie; og Partie ved Fr. deriksals Rue. C. Hornemann: Thorvaldsens Portrait (Miniatyr); Portrait af en Dame (Pastel); og Et Barn med et Spejl (Pastel). J. P. Möller: Tidlig Morgen i Nærheden af en Landingsplads ved Limatfoden, til venstre styrter Ammons-falbet ned ad Klippen, Bjer-gene, der ses i Baggrunden, omgive Wallenstädtersøen; Et Partie af Tistedalsfossen ved Frederikshald, med Saugmøller, der drives ved Vandfaldet; Valøeslot, set fra Hagen i Maane-skift; Partie af Tistedalen i Nærheden af Vandfaldet; og Valøeslot, i Uttenhedsning. J. E. Camrædt: En Base med Blomster; En Flaske med Blomster; og Viindruer, lagte ved Roden af et Bogtræ. C. A. Jensen: Sex Portræter,

Brystbillede i naturlig Størrelse; og Fire mindre Portraiter. **F. Fabritius de Tengnagel:** Prospect af Hovedgaarden Lykkesholm i Fyen, Vinterstykke; Udsigt i Faaborg Havn, taget ved Assistentkirkegaarden, Maanestensstykke; Opgaaende Guldmøane, i Forgrunden sees en Beirmolle, som indvendig er oplyst; Udsigt ved en Saekyst, Aftenbelysning; og Skovpartie ved en oversvømmet Aabred, dea opgaaende Måne finner igjenem Træstammerne. **H. Harder:** Prospect ved Frederiksund; og Partie ved en Vandmølle i Egnen om Gisselsfeldt. **D. Lund:** Fire Udefast til Decorationer til Operaen Eryklefsten; Skizzen fra Italien i Aquarel; og Studium af en Baag i Pompeii. **D. Blunck:** Amor mishandles af unge Satyere; Scene af det romerske Folkeliv; En romersk Gadecene. **M. Rørbye:** Strandcene paa Gammel-Stagen, mod et optrækende Uveir. **H. C. Geddelien:** Flugten til Egypten (tilhændt den mindre Gulmedaille); Scene af Syndsloben; og Orpheus ved Euridices Grav. **N. Simonsen:** Christus med Disciplene i Emmaus, Altertavle. **W. Bendz** (død i Vicenza 1832): Det Fincke Kaffehus i München (tilhørende Thorvaldsen). **Const. Hansen:** Toende Portraiter. **C. Herskprung:** Copie efter Leburg. **L. P. Holmer:** Tre Portraiter. **C. Rosbe:** Udsigt fra Etadelsvolden; og Et Portrait. **W. Marstrand:** Et musicalst Afstenselskab. **D. Monnies:** En Kunstmaler, som spøger med en Bondepige, medens hendes Fader sover; Et Portræt i naturlig Størrelse; og Fire mindre Portraiter. **A. A. Müller:** Christus, som prædicer fra Skibet, bestemt til en Altertavle; Portræt af Statsraad J. H. Schou; og Et Dameportræt. **J. Nøed:** Et Winterlandskab med nogle Figurer. **C. Schleisner:** En Kobbersmed og en Tanddocteur; og Born, som synge i en Gaard. **L. Gurliit:** Partie af Kullen, nogle Smuglere skjule deres Varer imellem Klipperne, Maanestin; Strandpartie imellem Helsingør og Hellebæk; Stranden ved Hammermøllen, Soelnedgang; og Teglværderiet ved Hellebæk. **A. Lunde:** Studium efter Naturen. **L. R. Lyngbye:** Partie af "Heligdommen" i Nærheden af Stevnsbue paa Bornholm, i Baggrunden Alinge og Hammeren. **C. W. Borregaard:** Tvende Portraiter. **E. W. Baruel:** Et Portræt, Knæstykke; og Portræt af en Dame. **A. Carl:** Udsigt fra Kullen over Sundet; Partie ved Kullen; Møllebælt i Nærheden af Kullen; og Strandpartie ved Hellebæk. **J. A. Rierte:** Partie af Frederiksdal; Udsigt over Fjorden, Morgen; og Partie af Frederiksdal. **F. C. Kjærsgaard:** Et Partie Traet i Classens Havn (tilhændt Pengespræmien); Bomhuset ved Niversod; Sjællands Kyst, norden for Hammermøllen; Partie ved Hellebæk; og Bondebyen Niversod. **E. Lehmann:** En Gadescene; og En Do. ved Fakkelstæn. **J. W. Møller:** Sex Portraiter. **W. Petersen:** Udsigt til Fjærleiet Eisted paa Bornholm; og Partie ved Gården i Ree Sogn paa Bornholm. **P. Raadsig:** En Fjærtone, som med sine Born venter paa sin Mandes hjemkomst ved Strandbredden. **F. Sødring:** Partie af Hunsqvarnens Vandfald i Sværtig, set ved Morsøtaage; Partie ved Christiania, set fra Hammersborg; og Partie ved Strandveien. **M. Unna:** Portræt af en gammel Seemann. **H. Bierck:** Skovpartie i Nærheden af Raadvads Fabrik i Dyrehaven; Partie ved Nøngsted; Strandpartie ved Taarbæk; Strandpartie ved Skovsborg; og Et Studium efter Naturen. **H. Martens:** Partie i Dyrehaven, Aftenbelysning; Et Stampemølle i Dyrehaven; Et Strandpartie ved Webæk, Studium; og En Fjærhylte ved Skovsborg. **J. Mohr:** Partie af En nu ved Salzburg. **A. Plum:** En Dreng, som sælger Cigarer. **J. Stroe:** Udsigt over Slotspladsen fra Gammelstrand; og Udsigt mod Tolose fra Grontvedbaggerne, i Nærheden af Holbæk. **L. Aumont:** Portræt af H. R. H. Prinds Christian Frederik; Gruppe af en Moder og Datter; Gruppe af tvende Born i en Have; Sex Portraiter af forskellig Størrelse; og Pavé Sætus VII., der som Barn bliver spaaet af en Zigeunerinde, Copie efter Snez. **H. C. Bünzen:** En mørk Winterdag, Composition. **Gm.**

Bærensen: Fjorten forskellige Portraiter; og En løsende Dreng, som forstyrres af en Poppegøje, Studium efter Naturen. **A. Carstens** (født 1754 i Slesvig, død 1796 i Rom): Bacchus og Amor. **J. M. Hansen:** Tre Portraiter. **Zonku H. Helleesen:** En Base med Foraarsblomster; Frugtstykke og To smage Blomsterstykker. **N. P. Holbech:** Bonde fra Bjergene, som i Julen komme til Rom for at spille og synge for Madonnabillederne; En Gruppe, Copie efter et af Raphaels Frescomalerier i Baticanet; og Fem Portraiter. **Chr. Holm:** Gruppe af Katte; En Hund; og En Gruppe af Geder. **N. Johansen:** Fem Portraiter. **Koop:** Copie af den nederste Halydeel af Titians Madonna con Santi i Baticanet. **Martens:** Prospect af en Sidegang i Kirken St. Lorenzo fuore delle mure i Rom. **Zonku H. Neergaard:** En Kurv med Markblomster, staende paa et Steengjerde; og En Urtepotte med Foraarsblomster. **C. G. Scheuermann:** Udsigt over Byen Kongsgberg, set fra Veien til Drammen; Udsigt over Indseilingen til Drammen; Udsigt over Byen Holmetstrand; Partie af et Fiskerleie ved Holmetstrand; og Partie ved Christianiafjorden i taaget Beir. **J. B. Sonne:** Et Skib trækkes op af Tiberen ved hjælp af Bøffler; og Italiaaft Hydefamilie. **S. Strømann:** Sammenstilling af endel Potteplanter, efter Naturen. **F. Thomsen:** Udsigt til Den Capri ved Neapel. **A. Böllmer:** Partie i Nærheden af Hellebek, med Udsigt til Kronborg og Sundet. En Ubenevnt: Et Portræt, Copier efter Ferd. Boll, forestillende denne Maler og hans Kone. — **Tegninger.** **G. Hetsch:** Architectoniske Composition i romersk Stil. **G. Sonne:** Tegning i Sepia, efter et Maleri af Ghirlandaio, forestellende et Mirakel af St. Zenobius. **C. Kierkegaard:** Tredie Portraiter. **S. Scholer:** Partie af Classens Have. **J. W. Møller:** Et Portræt. **P. Petersen:** Perspektivisk Fremstilling af et Skib paa Stabelen fort for det skal løbe af. — **Billedhuggerkunst.** **J. Thorvaldsen:** Syv Grupper og enkelte Figurer, henhørende til Compositionen: Johannes den Dobers Prædiken i Drøgen, Gips; Mars og Amor, Gruppe i Marmor; Ganymed med Jupiters Ørn; Marmor; Ganymed, som Gudernes Mundkjent, Marmor; Gjentagelse af samme Statue, med Forandringer; Marmor; Gips; Lord Byrons Statue, Gips; Daabens Engel, Marmor; Jupiter og Nemesis, Viflak og Hygaa, Herules og Hebe, Minerva og Prometheus, Basrelieffer i Marmor; Natten og Dagen, Basrelieffer i Marmor; Musernes Danss paa Helikon, Basrelief i Marmor; Gratierne, Basrelief til et Grammale over Maleren Appiani, Marmor; Gravmonument over Baronesse v. Schubart, Basrelief i Marmor; Jupiter, Minerva, Nemesis, Oceanus og Jorden, Basreliefs til Raad- og Domhusets Fronton, Gips; Slutningsstykke af Grev Sommariva's Exemplar af Alexanderstøjet (Thorvaldsens og Grev Sommariva's Portraattrigheder), Gips; Tobias helbreder sin blinde Farer, udført til Gravmonumentet over Venlægen Bacca i Pisa, Basrelief i Gips; En Satyr lærer en ung Faun at blæse Flotent, Basrelief, Gips; Jupiter dicerer Amor Love, Basrelief, Gips; Amor beder Jupiter og Juno om at Nosén måa være Blomsternes Dronning, Basrelief, Gips; Amor caresseser en Hund, Basrelief, Gips; Amor filerer et Net for deri at fange Psyche, Basrelief, Gips; Amor ridende paa en Lov, Basrelief, Gips; Amor og Hymen spinde Lovets Træd, Basrelief, Gips; Amor og Ganymed spille Terning, Basrelief, Gips; Buste af afdøde Gru Baronesse v. Schubart, Marmor; Buste i Marmor; Napoleons Apotheose, Gips; Buste af Horace Verne, Gips; og Buste af Emilia, Gips. **H. Freund:** Buste i Marmor af afdøde Bisshop Münter; En Mindesteen over samme: Model til Basreliefet paa Rahbeks Minde; og Model til en Mindesteen over afdøde Slotsgartner Lindgaard. **W. Bispen:** En Blomsterpige, Marmor; Harkules og Iphicles med Slingerne, Basrelief, Marmor. **Chr. Christensen:** Buste af Historiemaler A. Kuchler. — **Medaillenkunst.** **A. Jacobsen:** Medaile i Anledning af H. Majestets Helbredelse. **E. Christensen:** Medaile til Opmuntring for Astronomer, som først opdage Cometer; og Avers til en Medaile for det Kongelige Landhusholdningsstiftab. — **Udenlandske Kunstre.** **A. Angelica Kauffman** (født 1741 i Chur, død 1807 i Rom): Portrætsfigur

under Billebet af en ung Bacchus. Fæhler an h (Landstabsmaler, Professor ved Akademiet i Stockholm, Medlem af Akademiet); Slottet Gripsholm ved Mälaren, ved Solens Redgang; og Partie af Vandfaldet Trollhättta. Fearnley (Landstabsmaler i Rom): Et stort norsk Landstab. J. M. Calmeyer (Landstabsmaler fra Bergen): Boderhus paa Vigor i Hardanger; Vandingsstedet ved Vigor; Prospect af Bergen fra Landfiden; og Partie i Sognsfjord, i Mellemgrennen Leganger Kirke, i Forgrunden Frithiofs Kampenhof. Mille Stelzner: To Portræter af Prinsesserne af Slesvig-Holsten-Augustenborg; og Tre Portrætter; alle Miniatur. Gali (Billedugger i Neapel): Psyche, Gips. — I **B**egningstunten og **O**rnamenterne findes udstillede af Academiet Premier tilhørende Arbeider af G. Bindesbøl, E. Thielemann, N. J. Nevelong, J. Deinzer, J. D. Krebs, E. W. Kramm, Beuthen og T. G. Hansen, og desuden af G. Bindesbøl: Skizze til et Lokale, hvori alle Thorvaldsens Arbeider kunde opbevares; og af N. J. Nevelong: Plan, Figur og Profil til et Maadhus. — Af **S**aandørk's arbeide er 27 forskellige Nummere.

— I Formiddags lagde Helsingørs Bagfører, Orlogsbriggen "Moen", kommanderet af Hr. C. pitain J. P. Findt, R. af Dr., ud paa Rheden, for i Terniddag at afgaae til sin Bestemmelse.

Udgiveren af "Aalborg Stiftstidende" Hr. H. N. P. Næs havde i en tidligere Artikel i sit Blad vtræt, at det var onskelligt om der kunde udfindes en mere fuldkommen Maade at inddrage personelle Skatter paa, end den nærværende, "hvæs totale Ufuldkommenshed forbittret ethvert Gemyt, og viser til fulde, at den, der arbeider i sit Ansigs Sveed, ikke har Raadighed over sit eget Eryver." Med Hensyn til den Maade, hvorpaa Hr. Cancellieraad H. empel i Odense havde karakteriseret denne Uttring, bemærker Hr. Næs nu, at samme staaer Hjemmel deels i Statsraad Borgermester Steenfeldts nysudgivne Skrift om Municipaliteter, og deels i Cancellier-Secretair Ulsgreen-Ussings Afsætninger om Trykkesfriheden i Danmark, af hvilke Udg. meddelede nogle Uddrag, for at vise, at man, efter Trykkesfrihedsforordningens udtrykkslige Ord, "er berettiget til med Grimodighed og Anstandighed at ytre si i Mening om Alt, hvad Man troer, at der kan være at forudsætte og rette i Landets Love, Anordninger og offentlige Indretninger o. s. v." Kjøbenhavnspostens Red. troer at burde henlede Publikums Opmærksomhed herpaa, da Mange staar i den urigtige Formening, at Hr. Secretair Ussings Artikler ville virke skadeligt for Uttringsfriheden, og her netop findes et Bewiis paa det Modsatte. Thvor lidet man overhovedet end maatte være tilbøjelig til at dele den Ussingske Anskuelse af "Trykkesfriheden" i Danmark, maa man dog sikkert indromme, at den Opmærksomhed, Bevægelse og Ørstelse, Hr. U.s udvikling af hin Anskuelse, saa almindelig har vært, ikke kan andet end være til Gavn for Sagen.

Ifolge en Notits i "Kielers Correspondenzblatt" skal den i dette Blad tidligere meddelede Etterretning om et i Neinfeld opdraget Mord, som, paa den Tid Russerne var i Holsteen, skulde være begaet paa en russisk Officier og hans Ejener, ifolge Retsattek, vore i enhver Henseende aldeles urigtig og ugrundet, ja, der skal end ikke der i Egnen existere noget Rygte som kunde give Anledning dertil.

— I "Tysbor Woehenblatt" af 23de f. M. leses følgende: "Den af vore Læsere, der har været i Altona, fjender ogsaa Palmaille-Alleerne og betragter dem sikkert med os som en Hovedprydelse for denne Stad. Ville Læserne trod det, naar vi sige dem, at der er andtaget paa at tilintetgjøre dette kostelige Partie — idet mindste at sælde de io ydre Rækker af Treer? Men det er virkelig sandt; "der Altonaer Bote" fortæller det. Men ventelig — saa gjentage vi gjerne — ventelig vil dette Anslag ikke lykkes."

Den 2te ds. aabnes en Diligencenfant imellem Kiel og Slesvig, der staar i Forbindelse med Diligencerne imellem Kiel og Altona og imellem Aarsund og Hamborg, og ganske ligner den førstnævnte af disse Diligence.

Før dette Blad tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Adelaaden og Gothersgaden, No. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle Kongelige Postkontoirer.

— Overrettsraad Grev Carl v. Moltke i Glückstadt er udnevnt til Deputeret i det Kongl. Rentekammer.

Tids-Nekdoter og **M**iscellanea. — Efter Ydste bill: flere vigtige Gjenstande komme under Forhandling i det engelske Parlament. Saaledes Lord Althorps Forstal til Forbedring af Fattiglovene; hans Forstal til en for begge Parter tilfredsstillende Forholdsregel angaaende Kirkessatten (til Kirkers Opbyggeje, Bedligeboldelse &c. og de underordnede Kirkelighedsloven); og Plinen til Forbedring af de engelske Pasquillove, til hvis Udarbejdelse der er nedsat en Committee. — De overalt i de franske Departementer udbredte Filialforeninger af Selbstabet for Menneskenes Rettsigheder, have flere Steder i Forsamlingen vedtaget, ei at ville underfæste sig Asociationsloven. — I Madrid skulle d. 17de Marts vendt Revolutionaire, Areno og Oberst Lorenzo, have holdt Oprørstaler; Roligheden var imidlertid snart igjen blevet tilbævetragt. — Alle spanske Prefekter ere blevne bemyndigede til, i Forening med de militaire Chefer, at udøve Politietmagten. Franske Blad mene, at hele Riget derved paa en vis Maade er erklaert i Beiringstilstand. — I Vesten ostliggjores aarig et Budget for det foregaaende Aar; af det yltig kendtgjorte seer man, at Statens Deficit dog ikke er saa stor, som man troede, saa at Statsudgifterne kunne bestrides med det sidste Rotschilfde Laan. — Fra Odessa meddes under 4de Marts, at den græske Gesandt er ankommen til Konstantinopol. — Grev Szembek i hat, efter den østrigiske Regjerings Besaling, i London kjøbt flere Dampmaskiner af stor Kest, hvilke ufortvetydigt skulle anvendes til Oprettelsen af en Dampskibssært imellem Wien og Konstantinopol. — Dagspostens Etterretninger fra Paris af 23de f. M. stadsfeste, at ogsaa den 4de Artikel (see f. No. af d. Bl.) af Loven imod Asociationerne er blevet antaget af de Deputeredes Kammer. — Gabet har bekjendtgjort i National, at han fra sit Opholdssted udenfor Frankrig vil vedblive at skrive sin "Journal Populaire", hvori man, som han bestryggede, vilde have hindret ham, hvis han ei ved Flugt havde undraget sig for Gangsling. — D. 22de Marts fengsleses i Paris ikke farre end 43 Medlemmer af Selbstabet for Menneskenes Rettsigheder; et endnu stor e Antal havde frest sig ved Flugten. — Chateaubriand skal have ladet sig bæxe til at udøve sine Memoarer, der, efter hans første Bestemmelse, ikke skulde udkomme førend efter hans Død. — Portens Svar paa Englands og Frankrigs Noter er afgaact til Paris; det skal være affattet midt megen Klarhed, til Forsvar for Tractaten af 4de Juli f. A. — I Irland er Roligheden atter blevet forstyrret, idet at Bønderne i Tipperary hværen ville betale Skat eller Afgifter, og Overfald og Indbrud i Husene sindt Sted ved højlys Dag i Kings County. — Etterretninger fra Lisabon til d. 11te Marts have ikke bragt Nyt af Sigtheden. Et Forstog paa at skyde Don Pedro's Ministerium, er strandet, som det hedder, paa Regentens Charakterforste. — I Canada skal en Revolution være nævnet Indbrud; Utifredsheden med den bestaaende Forfatning, Lovene og Bestyrelsen har vtræt sig paa det sterkeste. — Ifolge en imellem den engelske Regierung og det østindiske Compagnie truffen Oveensomst, beholder Compagniet Bejdelsen af Den St. Helena. — I München er Tale om Oprettelsen af en Act Politieministerium, under hvilket skulde henlægges Hovedstyrelsen af de Foranstaltninger, der træffes mod politiske Forbrydere. — D. 16de Marts fengsleses i Heidelberg flere Studenter for Burschenschafts-Forbindelser.

Professor David er forhindret fra at læse imorgen (Onsdag), men holder derimod sin sidste Forelæsning Søndag d. 6te April fra 1-2.

Før noget snarere at kunne vinde Plads for endel i forrige Uge indbudsne Meddelelser, vil imorgen (Onsdag) blive udgivet et Extra-No. af dette Blad.

Færdigt fra Trykkeriet Tirsdag Aften Kl. 10.